

talt saa mange smukke Ord til Landbruget om ikke at være for stiv i sine Fordringer. — Den ærede Landstingsmand henviste ogsaa i denne Forbindelse til, at Kartoffeldyrkerne paa de magre Jorder formentlig var forholdsvis bedre stillede, end Sukkerroedyrkerne i de bedre Egne vilde blive. Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Omtale af dette Forhold eller følge Sammenligningen, for jeg antager, det var en Vittighed, om end en daarlig Vittighed, naar det ærede Medlem vilde tillade sig at sammenligne Landbrugernes Vilkaar i de Egne, hvor de er særlig henviste til at dyrke Kartofler, og i de Egne, hvor der fortrinsvis dyrkes Sukkerroer. Jeg kan ikke tænke mig andet end, at det har været en daarlig Vits, som der ikke er nogen særlig Anledning til at opholde sig videre ved.

Men i øvrigt maa jeg fastholde, at de i det andet høje Ting vedtagne Ændringer saa godt som udelukkende tager Sigte paa at skaffe det store Landbrug bedre Vilkaar. Man var deroppe fra flere Sider, saavel fra Venstres som fra konservativ Side, nærmest enig om, at de Vilkaar, der var budte det mindre Landbrug, var saa fortrinlige, at det nærmest var Landstingets Opgave at værne det store Landbrugs Interesser. Man mærkede intet som helst til nogen Interesse for det mindre Landbrug. Men naar det i det hele taget har kunnet lykkes i det andet Ting at faa disse Ændringer ført igennem, har det jo kun været muligt ved, at Venstre har ydet sin Støtte dertil, og det overrasker mig saa meget mere, som vi under Forhandlingerne i Folketinget, navnlig i Udvalget, søgte, saa vidt det var gørligt, fra Fler-tallets Side her at sikre os, at vi gennem de Indrømmelser, vi gav, havde Udsigt til, at Forslaget i den Skikkelse ogsaa kunde blive gennemført i det andet høje Ting. Der blev nemlig fra Venstres Side udtalt, at noget bestemt Tilsagn kunde ikke gives, men der var dog Landstingsmænd, som i det Partimøde, hvor Sagen behandlede, havde givet Tilsagn om at ville støtte Forslaget i den Affattelse, hvorom der saa kunde opnaas Enighed. Jeg beklager, at dette ikke har kunnet opretholdes, sligt gør jo ikke Arbejdet lettere her i Tinget, og Vilkaarene er ikke ganske lige. Naar vi fra vor Side for at opnaa et Resultat i et Forhold, hvor vi erkender, at et Resultat skal og bør opnaas, gør Indrømmelse paa Indrømmelse og til sidst afslutter, idet vi har faaet om ikke bindende saa dog noget Tilsagn om, at man ogsaa i det an-

det høje Ting vil kunne skaffe Flertal for et Resultat, som opnaas gennem vore Indrømmelser, og man saa i Landstinget, naar Forslaget kommer derop, begynder med nye Krav om Indrømmelser, saa er Grundlaget ganske forskudt, idet vi i Forvejen henede har givet saa betydelige Indrømmelser, at man kunde have ventet, at man i alt Fald kunde have været forskaanet for fra det Partis Side, som havde stillet i Udsigt, at de vilde acceptere det, som deres Partifæller henede havde godkendt, at møde Krav om yderligere Indrømmelser. Jeg vil haabe, at der i den kommende Rigsdag maa blive bedre Betingelser for, at man, naar man Partierne imellem har opnaaet et Resultat her i dette Ting ved gensidig Hensyntagen og har forespurgt Partifæller i det andet høje Ting og faaet deres Mening tilkendegivet, da kan stole paa, at den Aftale, som saaledes fremkommer, bliver overholdt mere loyalt, end Tilfældet har været i de sidste Aar her i dette Ting. Thi det skal erkendes, at man ikke ret hyppigt eller i ret mange Tilfælde har kunnet bygge noget paa saadanne Udtalelser, men det har vist sig, at naar de vedkommende Lovforslag og navnlig Lovforslag af denne Art, omhandlende store sociale Spørgsmaal, og hvor det drejede sig om at komme over Vanskelighederne i den Periode, vi er inde i, ved Reguleringslove o. s. v., kom op i det andet Ting, har man i de fleste Tilfælde ikke kunnet regne med, at Venstre deroppe har villet støtte de Krav og slutte sig til de Afstemninger, som Partiet Venstre her i Folketinget har støttet og sluttet sig til. Jeg tror, at det vil være heldigt for det fremtidige politiske Arbejde, om man i Fremtiden i det ene Ting i højere Grad vil føle sig forpligtet af sit Partis Stilling i det andet Ting. Af Hensyn til Vigtigheden af, at dette Lovforslag vedtages, inden Rigsdagssamlingen slutter, skal jeg imidlertid trods de Betæneligheder, jeg her har fremført, anbefale at stemme for Lovforslaget, som det her foreligger. Vi har været nødt til at tage de Vilkaar, man har budt os, fordi det er en Nødvendighed, at Lovforslaget gennemføres nu.

Wenzel Neergaard: Som det fremgaar af de fra forskellige Sider faldne Udtalelser, har Ordføreren (N. Frederiksen) fuldstændig Ret i, at Anskuelserne om, hvorvidt de i Landstinget foretagne Forandringer er Forbedringer eller Forringelser af Lovforslaget, saaledes som det var,